

Een Libel op jacht in de schemering. — Onder nevensgaande titel vermeldt de heer Leefmans op pag. 344 van de jaargang 1212/13 van *D. L. N.* een observatie van een groote Libel die in de schemering Noctuiden ving en haalt daar ook bij aan, dat door mij iets dergelijks te Mook werd waargenomen. Ik kan daar nog bijvoegen, dat er in Europa een Libel is die steeds pas na zonsondergang begint te vliegen en daarmee onder alle bekende Libellen van Europa alleen staat, dit is *Aeschera viridis*, Eversen. Of wij nu beiden deze libel geobserveerd hebben is mogelijk, maar niet uitgemaakt, daar het dier niet gevangen werd. Wel is bekend, dat deze soort in ons land voorkomt en gevangen is in Gelderland en Friesland. In mijn overigens vrij complete verzameling van inlandsche libellen komt zij nog niet voor, misschien helpt deze mededeeling om haar machtig te worden. Het is een onzer grootste soorten.

Dr. MC. GILLAVRY.

Een taai leven. — Een interessant geval van taai leven wil ik even mededeelen. Wegens defect aan mijn aquarium moest ik de bewoners tijdelijk in een goudvischkommetje doen verhuizen. Nu geloof ik, dat de ruimte te beperkt was. De vischjes werden flauw. Een voorntje was, naar ik dacht, dood. Dat was Zaterdag-avond 10 uur. Nadat ik de andere in een grooten bak met water had overgeplaatst, heb ik het zoogenaamde doode vischje op de vensterbank gelegd. Zondagmorgen 9 uur kwam ik beneden om het in de vuilnisbak te leggen. Maar toen ik het aanvatte bewoog het de staartvin. Toen heb ik het weer in het water gelegd. Het vischje, wat reeds geheel droog was, begon na anderhalf uur weer gebrekkig te zwemmen en fleurde weer langzaam op. En nu (Dinsdag) is het weer dartel alsof er niets gebeurd is.

Amsterdam.

J. BAKKER.

Het moet dan heel vochtig weer geweest zijn; misschien regen? In den regel loopt het niet zoo goed af.

H.

Hoefblad. — Dezer dagen bemerkte ik tot mijne niet geringe verbazing, dat een exemplaar van het Rode Groot Hoefblad (*Petasites officinalis*) reeds bloemknoppen had, evenals het Klein Hoefblad (*Tussilago Farfara*). Ik beschutte de planten zooveel mogelijk en kon tot mijn vreugde eenige dagen later zien, dat de bloemen waren uitgekomen, wel niet zoo mooi en frisch als op den normalen tijd, maar daarvoor zijn ze ook 2 à 3 maanden te vroeg. Ook zijn hier in den omtrek al bloeiende boschvioltjes aangetroffen. Alweer een «kwakkelwinter».

Arnhem, 4 Januari.

M.

Muggenlarven. — Verschenen zomer heb ik een emmer met oud tabakswater buiten gezet met het doel om muggenlarven te kweken als voedsel voor mijn aquariumbewoners. Toen ik nu een dezer dagen de emmer wilde ledigen, zag ik, dat het er in wemelde van rood-gekleurde insecten, naar mijn schatting een paar honderd. Zij komen in gedaante eenigszins overeen met spanrupjes. Ze zijn 1 à 2 cM. lang, $\frac{1}{2}$ à 1 mM. breed, fel rood gekleurd en bewegen zich door het water, door voor- en achtereinde eerst naar elkaar te brengen, en daarna het lichaam te strekken. Aan het kopeinde bevinden zich eenige pooten of tasters en aan het achtereinde een paar zuigpooten, waarmee zij zich aan waterplanten of aan het glas vasthouden. Nu zoudt u mij zeer verplichten, door mij in *D. L. N.* of op een andere wijze de naam van deze insecten te willen mededeelen.

Amsterdam.

P. VAN DER WIEL.

Het waren toch muggen, nl. de larven van een Chironimussoort. (H).

Aalscholvers. — Naar aanleiding van uw artikel in de Kampioen, over de Schollevaarders, interesseert het u misschien, uit een historisch oogpunt, dat er vóór ruim 50 jaren, in de Rotterdamse plassen, onder de gemeente Nieuwerkerk a/d IJssel, een vrij groot eiland was gelegen, dat het «Schollevaarders eiland» heette, wat ik als jongen — ik woonde in N. — herhaaldelijk per roeibootje van N. uit bezocht. Dat eiland was omringd met riet, en had ook hooggeboomte, en werd bewoond door eene boerenfamilie, die de pachten betaalde uit de eieren en het gevogelte, dat zij ving of schoot. Behalve tal van watervogels, was het een geliefkoosd verblijf van reigers — men had er het reigerbosch — lepelaars, roerdompen, schollevaarders enz.

Als gevolg der droogmaking dier plassen — tegenwoordig heet het de Alexanderpolder — is het eiland met zijn bewoners verdwenen.

Daar ik dit eiland in meerdere beschrijvingen dier vogels nooit vermeld vond, meende ik het van belang genoeg dit eens ter uwer kennis te brengen.

incl.

Dr. A. MIJNLIEFF.